

Jedina

Toše Proeski

Po našem starom, žutom soliteru
priče idu u istom smjeru:
svi govore da si ledena.
A kad te vide, ti si uvijek sama,
nećeš ni da pričaš s' nama.
Baš si slatka i vrlo dosadna.

I ne znam ko je lud da se na tebe pali,
kad ti nešto u glavi fali.

Ne zanosim se jako često
i dobro znam gde mi je mjesto,
a mjesto je moje kraj tebe.

A ja sam opet lud, pa se na tebe palim,
jer samo ja ti u glavi falim.

Obućiću sve bjelo, čisto bjelo,
providno uz tjelo,
a tvoje crne oči, oči crne,
gledat će me vrelo.
Ubraću dve ruže, majske ruže,
da ti kosu zlate,
pozvaću svirače, da nas noćas
kroz grad prate.
Ni ledena, ni dosadna
ti nećeš biti.
Do jutra ćeš sa usana,
ti, mojih, piti.

Po našem starom, žutom soliteru
priče idu u istom smjeru:
svi govore da si ledena.
A kad te vide, ti si uvijek sama,
nećeš ni da pričaš s' nama.
Baš si slatka i vrlo dosadna.

I ne znam ko je lud da se na tebe pali,
kad ti nešto u glavi fali.

Obućiću sve bjelo, čisto bjelo,
providno uz tjelo,
a tvoje crne oči, oči crne,
gledat će me vrelo.
Ubraću dve ruže, majske ruže,
da ti kosu zlate,
pozvaću svirače, da nas noćas
kroz grad prate.
Ni ledena, ni dosadna
ti nećeš biti.
Do jutra ćeš sa usana,
ti, mojih, piti.

A ja sam opet lud, pa se na tebe palim,
jer samo ja ti u glavi falim.

Obućiću sve bjelo, čisto bjelo,

providno uz tjelo,
a tvoje crne oči, oči crne,
gledat će me vrelo.
Ubraću dve ruže, majske ruže,
da ti kosu zlate,
pozvaću svirače, da nas noćas
kroz grad prate.
Ni ledena, ni dosadna
ti nećeš biti.
Do jutra ćeš sa usana,
ti, mojih, piti.